

Hyvät ystävät, veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa.

Tänä vuonna meillä on aivan erityinen syy iloita yhteisestä jumalanpalveluksesta.

Me pohjoismaiden kirkot saamme reformaation juhluvuonna yhdessä kiittää Martti Lutherin hengellisestä perinnöstä, joka yhä rikkaasti vaikuttaa kirkoissamme ja yhteiskunnassamme.

Minua itseäni puhuttelee erityisesti, että Martti Luther toi kristityn elämän keskuksen keskelle tavallista arkea ja elämää. Lutherin perintö muistuttaakin, että kirkko ja kristityt ovat tänäkin päivänä kutsuttu elämään tämän maailman keskellä, ei omissa eristyneissä ympyröissään.

Eräs hauska Lutherin arjen kristillisyyttä ylistävät tokaisu on jäänyt erityisesti mieleen. Uskonpuhdistajan mukaan enkelit taivaassa laulavat hallelujaa äidin vaihtaessa kapaloita pienelle lapselleen. Luther ymmärsi perheen arkea. Antaessaan ohjeita kristityn päivittäiseen rukouselämään, hän saattoi joskus lisätä loppuun: Tämä koskee kaikkia, paitsi perheenäitejä. Arjen työ ja arkiset tehtävät omassa kutsumuksessa olivat Lutherille jumalanpalvelusta.

Tärkeää kaikessa työssä ja kutsumuksessa ei ollut omaisuuden ylenmääräinen haaliminen itselle, vaan yhteisen hyvinvoinnin rakentaminen.

Lutherin ajatukset oikeudenmukaisuudesta ja kohtuudesta ovat olleet rakentamassa osaltaan pohjoismaista hyvinvointivaltiota. Me olemme oppineet maksamaan veroja, että yhteiskunta voisi kantaa huolta myös kaikkein heikoimmista. Ja kristittyinä olemme oppineet myös sen, että voimme antaa hädässä olevalle lähimmäiselle vielä enemmän kuin yhteiskunta meiltä vaatii. Tämä antaminen nousee kirkossa Kristuksen rakkauden synnyttämästä ilosta ja kiitollisuudesta. Luther onkin sanonut kauniisti kirkosta. Kristuksen kirkko ei olekaan muuta kuin jatkuvaa toinen toistemme kantamista.

Roomalaiskirjeen saarnatekstistä nousee kuitenkin mielestäni Lutherin tärkein anti meidän ajallemme.

Viipykäämme hetki nuoren munkkikokelaan rukouskammiossa. Siellä on kylmää, kosteaa ja pimeää. Luther yrittää kovasti toteuttaa munkin ihanteita. Hän lukee ahkerasti Raamattua, rukoilee, paastoo, opiskelee ja osallistuu tunnollisesti yhteisiin hetkipalveluksiin ja messuun. Kovasta yrityksestä huolimatta nuoren miehen päässä pyörii kaikenlaisia ajatuksia. Eniten pyörii sellaisia ajatuksia, joita on jatkuvasti - monta kertaa päivässä - ripittädyttävä.

Rippi oli kuitenkin Lutherille kuin sielun pyykinpesu huonossa pesukoneessa, aina löytyy joku tahra pesun jäljiltä. Epätoivoinen nuorukainen löytää Raamatustakin vain syytöstä ja uhkaa. Roomalaiskirjeen löytö vapauttaa Lutherin elämän ja teologian aivan uusiin maisemiin.

Minulle Lutherin oivallus ei merkitse vain pelastuskysymyksen ratkaisua. Armosta pelastetun ihmisen ei tarvitse enää ansaita ihmisarvoaan. Ihminen on

arvokas, rakastettu ja hyväksytyt oma itsenään muutenkin kuin uskonnollisessa mielessä. Joskus tämän oivalluksen löytymiseen tarvitaan papin lisäksi terapeutin apua.

Tällä sanomalla on paljon annettavaa meidän ajallemme. Joskus tuntuu, että aikamme on vain näennäisesti "suvaitsevainen". Aikamme kulttuuri asettaa niin nuorille kuin aikuisille monia "piilovaatimuksia". Sinun on oltava sellainen ja sellainen ollaksesi oikea ja hyväksytyt ihminen. Ihmeellinen armo "Amazing grace " merkitsee minulle tätä: Kaikki elämää ja arkea painavat väärät lait nostetaan harteiltamme.

Kun Luther halusi viedä suurta oivallustaan eteenpäin, hän valitsi tärkeäksi aseeseen musiikin. Luther sanoi kaiken masennuksen isän - paholaisen - pakenevan kauhuissaan musiikkia. Veisatkaamme siis tänäänkin yhdessä riemullisesti Jumalan hyvydestä ja Kristuksen ihmeellisestä rakkaudesta.

Nouskaamme tunnustamaan yhteinen kristillinen uskomme